

gjørelserne og ikke Staten. Det forekommer mig ikke at være et passende Beskatningsobjekt, al den Stund vi beskafte Omfattningen i det Hele og ogsaa de herhen hørende Forhold gennem Stempel-skatten.

Ordføreren: Det ser virkelig ud til, at denne Sag skal have en meget haard Fødsel. Ifjor stillede et Flertal Forslag, men kom uheldig aften derved, idet det kun fik 21 Stemmer for sig, og i Aar har der reist sig Nøster for at forliste baade, hvad Flertallet og hvad Mindretallet have opstillet. Derfor det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen), som vilde stemme imod begge Dele, skal jeg gøre opmærksom paa, hvilken herlig Tilstand han derved vil fremkalde. Vi ville da beholde Stiftstidenderne, og naar disse engang dø ud, ville vi faae privilegerede Amtstidender i Stedet; men det er det Samme, som vi have for Diebliffet; det er ensbetydende med visse Embedsmænds Organer. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem tiltror sig Styre nok til at komme med et nyt Forslag, men det forekommer mig, at alle de, der have gjort Angreb paa Flertallets Forslag, ikke have paapeget en eneste mulig Udvei. Naar man erindrer, at der nu i 2 Aar har været nedsat Udvalg angaaende denne Sag, i hvilke Udvalg der har været baade Rettsbetjente, Redaktører og Kjøbmænd, og at disse ikke have kunnet paavise nogen anden Udvei end den, vi have paavist, tillader jeg mig at tvivle om, at man vil kunne fremkomme med nogen bedre, i det Mindste tvivler jeg derom, indtil jeg hører bestemte Udtaalelser om, hvilken Vei man vil gaa, forsaavidt man da overhovedet har noget Forslag at gjøre. — De Tanker, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Møll) kjender jeg; jeg har ofte hørt dem, idet jeg har haft Leilighed til i længere Tid at høre dem i Udvalget. Det ærede Medlem har fremsat som plat umuligt, at Tidenden kunde udgives, idet den vilde blive et komplet Raos, som det vilde blive umuligt at hitte Rede i osv.; men disse Indvendinger have ikke nogen Betydning. Vi have jo hørt, at Andre, der — tør jeg nok sige — ere lige saa sagtyndige som det ærede Medlem, mene, at det vil være den letteste Sag af Verden at ordne en saadan Tidende, og jeg for mit Vedkommende kan ikke se Andet, end at det er lettere at ordne et Blad, hvortil Stoffet iforveien er givet, end nogetsohmest andet Blad. Ved disse Indvendinger skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre. Det gav ganske vist en vis Gjengklang, da det ærede Medlem paaberaabte sig den nuværende Ministerialtidendes Daarlighed, men det er jo netop denne, der tildeels skal afhjælpes ved, at vi fik en Tidende, der udgik daglig, og i hvilken der kunde være bestemte Afdelinger, saaledes at Enhver hurtigt og let kunde finde, hvad han søgte. Det ærede Medlem sagde, at den vilde

blive tør. Ja, selvfølgelig vil den blive tør for dem, der holde af at læse Kjøvehistorier, og som ikke agte alvorligt at sætte sig ind i nogen Sag; det fortaar jeg meget godt, men for dem, der have Interesse af, hvad der foregaar, og som søge grundig Oplysning, vil den ikke blive saa særdeles tør. Hvad i Dvrigt Tørheden angaar, tror jeg, at den Tidende, Ministeriet vil give os med offentlige Bekjendtgjærelser, hvis der da overhovedet skal være nogen Mening deri, og det Hele ikke skal være et Skin — i Grunden har jeg dog nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke slet og ret er Berlingske Tidende, der skal have Bekjendtgjørelserne, saaledes at Alt bliver i den gamle Gænge — vil blive nok saa tør som den af Flertallet foreslaaede. — Hvad Indtægterne angaar, har det ærede Medlem for Aarhus Amt (Winther) indeldt Fakta, hvortil jeg kan henholde mig, ligesom jeg ogsaa kan henholde mig til, hvad der er fremført af det ærede Medlem for Slagelse (Tauber), der mente, at intet Blad vilde blive bedre fundet end dette. Hvis det blev udbudt i privat Gintreprise — hvad jeg dog ikke siger, man skal gjøre, derom have vi ikke villet have nogen Mening — tror jeg, der vilde melde sig en Mængde, som vilde overtage det. Jeg kan ikke se, at der er finansielle Vanskeligheder, eller at der overhovedet er Vanskeligheder ved et saadant Blads Ordning, skjøndt man har sagt, det vilde blive et Raos. Indholdet kan naturligvis ikke fastes omkring mellem hinanden, Bekjendtgjørelser ved Siden af Anordninger osv. Anordninger og Love skulle overhovedet slet ikke ind deri — i den Henseende er det ærede Medlem for Sorø (Alberti) i Vildfarelse — men Lovtidenden skal jo vedblive som selvstændigt Organ. Naar den ærede Minister lagde saa stærk Vægt paa, at de stedlige Bekjendtgjørelser ikke vilde faae den Udbredelse, der er ønskelig, siger jeg, at vi have jo Stiftstidenderne endnu i 10 Aar, og hvis det viser sig, at en Ordning efter vort Forslag ikke vil skaffe nogen Udbredelse — jeg er nu overbevist om, at de ville finde stor Udbredelse — staaer det jo i Lovgivningsmagtens Haand at foretage en ny Ordning, naar de 10 Aar ere omme. Der kan alligevel ikke være Tale om at oprette andre stedlige Bekjendtgjørelsesblade, inden den Tid er omme, og Regjeringen vil jo lade Stiftstidenderne dø ud, inden der bliver Tale om nogen anden Ordning, thi at sende en Avis til hver 500 Indbyggere i Kommunen, har ikke den mindste Betydning. Jeg gad nok se, hvem der vilde læse den Makulatur, der blev dem tilsendt — og hvor skulde man læse den? Skulde man læse den i Stolerne, i Præstegaardene, hos Sognefogederne eller hvor? Mindretallet har overhovedet mere beskæftiget sig med at finde Mangler ved vort Forslag end med deres eget Forslags Ypperlighed. Kan Nogen paavise en anden og bedre Vei end den, vi have foreslaaet, saa